

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

De Peccatis Et Gratia

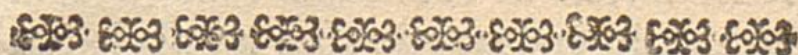
Vindalium, 1646

Cap. VII. De connexione peccatorum, & paritate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38789

DE PECCATIS. CAP. VI. 71

Nota 5. ex art. 6. peccatum mortale non fieri veniale per hoc, quod ei addatur aliqua deformitas pertinens ad genus peccati venialis; non enim diminuitur peccatum fornicantis, quia dicit verbum otiosum, sed magis aggrauatur propter deformitatem adiunctam. Posse tamen id quod est ex genere mortale, fieri veniale propter imperfectionem actus: quia non est perfectè mortalis, defectu sufficientis deliberationis.

CAPVT VII.

De connexion peccatorum & paritate

CONCLUSIO I.

Peccata omnia non sunt connexa inter se.) Ita S. Thomas 1. 2. quæst. 73. art. 1. quod probat, tum quia quædam vitia sunt sibi inuicem contraria, vt avaritia, & prodigalitas; at contraria non possunt simul inesse eidem. Tum quia non est maior connexio inter peccata, quàm inter eorum objecta; at hæc sunt diuersa bona appetibilia, quæ inter se connexionem non habent. Confirmatur,

nam cum homo bene operans recedat à
multitudine, & ad vnitatem tendat, adeo-
que virtutes connexionem aliquam inter
se habeant; peccator è contra ideò pec-
cat, quia recedit ab vnitatem, tenditque
ad multitudinem, vnde fit vt peccata
inter se connexa non sint.

Hæc autem ita intellige, vt non fit
necesse eum qui committit vnum pecca-
tum, patrare omnia reliqua. Cum quo
tamen stat, vt sæpe vnum peccatum in-
separabiliter sit connexum cum quodam
alio, vt intemperantia cum iniustitia, in
adulterio. Item vt ex vno peccato, tan-
quam ex radice oriantur alia, verbi cau-
sa, ex ebrietate, impudicitia; eoque sensu
Patres interdum dicant, peccata inter se
connexa esse.

Verùm contra prædicta obiicitur il-
lud Iacobi 2. Quicumque totam legem
seruauerit, offendat autem in vno, factus
est omnium reus. Respondeo locum il-
lum nobis fauere, quatenus supponit ho-
minem posse offendere in vno, etsi non
offendat in aliis, quod postea clariùs do-
cetur his verbis. Quod si non mœcha-
beris, occides autem, factus es trans-
gressor legis. Quare cum offendens in
vno dicitur omnium reus, ideò dicitur
ex S. Doctore respons. ad 1. quia in-
currit

DE PECCATIS. CAP. VIII. 73
currit poenæ reatum, ex eo quòd con-
temnit Deum, ex cuius contemptu pro-
uenit omnium peccatorum reatus: vel
quia facit contra charitatem, à qua tota
lex pendet: vel quia non minùs amittit
gratiam, & ius ad gloriam, quàm si to-
tam legem violasset. Vel denique quia
cum singula præcepta sint partes totius
legis, qui violat vnum, censetur peccare
in totam legem; eo modo quo censetur
totum hominem lædere, qui cum in vna
corporis parte lædit.

CONCLUSIO II. Peccata om-
nia non sunt paria.) Ita S. Doctor art 2.
contra Stoicos, eosque sequutum Iouinia-
num, qui inter omnia peccata æqualita-
tem constituebant. Probatur autem 1. ex
Scriptura Matth. 5. Omnis qui irascitur
fratri suo reus erit iudicio; qui autè dixerit
fratri suo racha, reus erit concilio: qui au-
tè dixerit fatuè, reus erit gehennæ ignis.
Vbi manifestè cõtinètur tres gradus pec-
cati, quorù secundus est grauior primo,
& tertius vtroque. Vnde etiã longè gra-
uior poena ei respondet. Idem sumitur
ex Ioann. 19. nam quamuis Pilatus gra-
uiter peccauerit, Christum tradendo, mi-
nùs tamen peccauit quàm Iudas, di-
cente Christo, proptereà qui me tradi-
dit tibi, maius peccatum habet. Et de
de Pecc. D

hoc non potest esse difficultas inter Catholicos, cum sit ex fide certissimum.

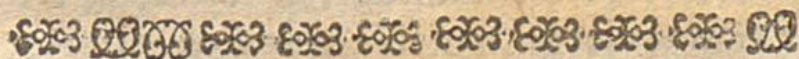
Probatum 2. nam cum malitia peccati peratur maxime ab obiecto illius, quo magis, aut minus obiectum aliquod repugnat regulæ rectæ rationis, eo magis aut minus graue censetur peccatum, quod circa eiusmodi obiectum versatur. Unde cum in lumine ipso naturæ euidens sit, obiecta peccatorum se mutuò excedere, quantum ad positiuam repugnantiam cum recta ratione, hinc manifestè sequitur, non omnia peccata esse paria, sed aliis alia quod malitiam longè grauiora, Confirmatur, nam alias dicendum esset, verbum otiosum, mendacium iocosum, risum immoderatum, aliaque id genus esse peccata æquè grauia, ac homicidium, adulterium, infidelitatem, odium Dei, aliaque eiusmodi crimina, quod certè à viro cordato affirmari nullo modo potest.

Dices 1. peccatum consistit formaliter in priuatione, at non datur vna priuatio maior alia. Respondeo hoc argumentum non pugnare contra nos, qui existimamus peccati formale esse aliquid positiuum, vt patet ex cap. 2.

Dices 2. peccare seu transgredi præ-

DE PECCATIS. CAP. VII. 75
ceptum, perinde est ac, terminum linea
præfixum transilire; hoc autem non ha-
bet magis, & minus. Respondeo, etsi
mathematicè loquendo, esse extra lineam
consistat in indivisibili, moraliter ta-
men id habet magis & minus: si enim
sub peccato prohibitum esset, non tran-
silire lineam, ille censeretur esse magis
extra lineam, adeoque gravius contra
præceptum peccare, quia ultra illam
longius procederet.

Dies 3. post iudicium erunt tantum
duo hominum ordines, nempe bonorum,
& malorum: ergo mali distinguentur
tantum à bonis, non autem inter se.
Non sequitur, sicut enim varij erunt bo-
norum gradus, ita & malorum.

CAPVT. VIII.

Vnde desumatur peccati grauitas.

CONCLUSIO I.

GRauitas peccatorum sumitur maxi-
mè ab obiecto.) Probatum ex art. 3.
tum quia inde maximè sumitur grauitas
peccatorum, ynde sumitur essentialis eo-

D 2